

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprte reklamacije so poštne proste.

Zahvala.

Prisrčno se zahvaljujem vsem cenjenim volilcem, ki so mi izkazali dne 29. maja zaupanje ter mi naklonili svoje glasove. Istotako izrekam gorko zahvalo vsem neutrudljivim in požrtvovalnim agitatorjem, med njimi tudi svojim mladim prijateljem, organiziranim mladeničem slovensko-štajerskim. Na delo krščansko za slovensko ljudstvo!

Maribor, dne 31. maja 1906.

Dr. Anton Korošec,
državni poslanec.

Po volitvah.

Bitka je končana, zmaga je dobljena! Pri narodnostni volitvi za državni zbor dne 29. maja je dobil dr. Korošec 19.153, Rebek 2807 in Vračko 7065 glasov; dr. Korošec je torej z veliko večino izvoljen državnim poslancem.

Volitve so bile v mnogoterem oziru zelo zanimive. Dr. Korošec je bil od našega narodnega vodstva postavljen kandidat. Kandidiral je torej na programu složnih spodnještajerskih Slovencev. A v kljub temu se je vzdignil velikanski vihar proti njemu. Ne samo Nemci in nemškutarji, oboji že od nekdaj zakleti protivniki našega ljudstva, so se vzdignili, ampak tudi med Slovenci samimi se je začel ljut boj, kakoršnega še slovenska javnost na Štajerskem ni doživela. Liberalni „Slovenski Narod“ je dan za dne-

vom prinašal uvodne članke in strastno pisane notice proti dr. Korošču, vsaki teden enkrat mu je pomagal narodno-demokratski „Naš List“, sekundirali so po možnosti tudi drugi liberalni in demokratski listi, na Štajerskem samem pa je, kar z žalostjo omenjamo, zelo dvomljivo stališče zavzemala „Domovina“ ter z izjavami zdaj za Korošca zdaj za Rebeka begala narodne volilce.

Kdo je volil dr. Korošca? Volilo ga je vsepovsodi kmečko ljudstvo, seveda z izjemo ubogih zapeljanih pristašev ptujskega „Štajerca“, volil ga je nadalje ves narodni obrtniški in trgovski stan med kmeti, nadalje vse duhovništvo ter vsi drugi stanovi po mestih, trgih in na deželi, ki priznavajo potrebo sloge na Spod. Štajerskem.

Proti dr. Korošču so volili vsi Nemci po trgih in mestih. Samoumevno! Volili so tudi vsi Štajerčevi pristaši med kmeti, obrtniki in trgovci na Spodnjem Štajerskem. Žal nam je za te volilce, ker vemo, da so bili zapeljani in ker upamo, da najdejo kmalu pravo pot nazaj k svojim bratom, ki korakajo pod narodno zastavo! Ne pripisujemo krivde njim, ampak nam zavodim Slovincem, ki smo zamudili jih še pravočasno poučiti in jih zopet spraviti v naš slovenski tabor.

Proti dr. Korošču pa so volili tudi mnogi Slovenci iz strasti in hudobnosti, in sicer Slovenci, ki se sicer imenujejo radi tudi „narodne“ Slovence. Koliko je njihova narodnost vredna, je pokazala njihova zveza z Nemci in nemškutarji za slučaj ožje volitve. Njihov kandidat je bil celjski ključavničar Rebek. Prej tega nismo hoteli poveti, da nam nihče ne bi očital, da rabimo osebnosti za volilno orožje, toda sedaj lahko rečemo, da je g. Rebek sicer dober,

pošten obrtnik, a za poslanca v vsakem drugem oziru nezmožen človek. Ako bi mi bili tako hudobni in ga sedaj predlagali za kandidata v IV. kuriji, prepričani smo, da bi ravno Celjani vstali kakor en moč proti taki kandidaturi.

Najhuje je delal za Rebeka oni del učiteljstva, ki se da po kranjskih listih tolikokrat v škodo naše edinstvi fanatizirati in zlorabljati. Da bi bil dr. Korošec nasprotnik šole in učiteljstva, je naravnost grda laž in jo verjame le isti, ki slepo prisega na kranjske liberalne liste! S ponosom moramo za to tudi izjaviti, da je mnogo učiteljev glasovalo za dr. Korošca in sicer ravno učitelji, katere vidimo okrog sebe pri vsakem podrobnem narodnem delu, ne pa samo takrat, kadar jih slepa strast in brezmejen fanatizem privedeta v bojne vrste.

Glavna agitacija za Rebeka in proti Korošču je izhajala iz Celja. Čudno, kajti Celjani nikakor nimajo povoda cepiti narodnih sil v dva sovražna toka, ampak po odstopu dr. Dečka potrebujejo tudi oni složnega dela mič manj kakor v drugih nevarnih krajih. Tudi med Celjani smo videli v sovražnih vrstah le mlade ljudi, ki še sicer niso nič storili za narod in se razvnamejo samo takrat, kadar jim je treba v škodo narodnega ugleda uprizoriti boj med brati. Starejši in treznejši Celjani niso bili v njihovih vrstah, toda njihova roka je bila slabotna...

Čudno ulogo je igralo društvo „Naprej“ v tem volilnem boju. Društvo samo se sicer kot tako ni upalo na pozorišče, a večina njegovih odbornikov je bila vodilna garda v boju, odbornik Rebek se je dal celo izrabljati kot kandidat. Trezni elementi

LISTEK.

Brusni kamen.

(Nadaljevanje.)

„Počakaj no! — Veš, Franica, saj mi ne zameriš! Ugani, kaj sem ti prinesel, dobiš še potem poljub po vrhu!“

„Obdrži si ga raje,“ se je nasmejala. „Ugibala ne bom, ker ne uganeš! Povej, če imaš kaj!“

„Franica, najlepše bi bilo, če bi se kmalu poročila! Ne bi mi trebalo stati pri oknu!“

„To si prinesel?“

„Meni se zdi, da nocoj nimam dobre besede za mene?“

„Ker bi jo takoj pojedel, ako bi jo imela,“ se nasmeje dekle.

Silvester se je prijel za okno in ji gledal v obraz.

„Naj ti pomagam uganiti! — Nekaj sladkega je, da si namažeš jezik!“

„Sladkor?“

„Kaj še! Tega bi lahko kupil doma!“

Nekaj hipov sta molčala, zroč si v oči. Nato reče Silvester:

„Vidim, da ne uganeš in ker moram domov, pa pogledi! Jutri mi poveš, če si jezna name, da sem se spomnil nate!“

Izlekel je iz žepa nekaj v papir zavitega in dal dekletu. Vošči se lahko noč in odide.

Franica je zaprla okno in legla. Ni mislila nocoj pogledati. Ali ta preklicana ženska radoved-

nost ne da miru. „Kaj neki je v zavitku?“ To ji je rojilo po glavi in ni mogla zaspati. Konečno je vstala, napravila luč in jela razvijati.

Razvijala je počasi, da bi kaj ne polomila. Ko odstrani zavitek, se prikaže njenim očem nekaj temnosivega. Vzame v roko, da bolje vidi.

Obraz ji spremeni barvo, oči jezno zažare. Iz ust pa privre glas:

„Take me osmešiti, hã! Brusni kamen mi prinese to motovilo in se še potem roga, da si namažem jezik in mu jutri povem, če sem jezna nanj?! — Nezaslišano!... O povem mu, da bo vedel; tako se pa tudi ne dam, čeprav je sosedov Silvester! Ako bi se rad norčeval, naj si poišče drugo!“

Dolgo se je še jezila Franica v postelji, da jo je dragi tako osmešil. Tudi solze so se ji prikazale v očeh. Doprinesiti ji kaj takega, to se ji je zdelo neodpušljivo. —

Drugi dan na vse zgodaj je Franica nekaj plela v vrtu, odkoder se je videlo na dvorišče Četina. Silvester je pa nekaj delal pri plagu. Stopil je k ograji in jo poklical. Ni se odzvala.

„Šment ti! Franica, kaj pa je, nã, da se nočeš oglasiti?“

„Da bi me zopet zasmehoval, kakor sinoči,“ je odvrla jezno.

„Saj nisem! Ne tajim, da bi ga ne imel malo pod klobukom, ampak zasmehoval te nisem! To vse si samo domišljuješ, kar ni lepo, Franica!“

„Koga? Zdaj naj še ne bo lepo, če me užališ tako grdo? Priti iz mesta nalašč pod okno in z raz-

nimi pomenljivimi besedami dati nekaj, kakor bi bila res klepetulja, ali kaj!? Potem pa naj bi se smejala?... Vem tudi, čemu si to napravil!? Mar sem se ti vsiljevala?“

Sedaj je pa Silvestru šinilo nekaj v glavo. Kaj, ko bi sinoči prenašlo delal in bi mesto sladke dal brusni kamen? Skočil je v sobo, da se prepriča in na svojo osupnjenost je videl, da je res. Nekaj vročega mu je šlo po telesu in lezlo po žilah k srcu. Hotel se je opravičiti, pa dekle je ponosno obrnilo hrbet in odšlo iz vrta...

To je pa spekle Silvestra. Vsak človek se lahko pregreši in še pravični, pravijo, sedemkrat na dan pade.

„Klanjal se pa ji menda vendar ne bom, ka-li?“ je dejal sam pri sebi. „Saj ni princesinja, ne kaka druga plemkinja, ampak kmečko dekle, kakor sem jaz kmečki fant. Ako misli, da je sama na svetu, ji hočem dokazati, da se presneto moti! Za Četina se pulijo neveste, hã!“

In od sedaj naprej je bilo končano ozko prijateljstvo. Pozdravljala sta se hladno, kakor bi se komaj poznala. Seveda se ni nikjer nič zvedelo, ker nista marala, da ju vlačijo po čeljustih oni ljudje, ki jim je poklic klepetanje in opravljanje. Vsekako je Silvester nehoti mislil na Franico in jo opazoval, ko je delala v vrtu ali drugje, si pritrjeval, da ni nič kaj posebnega na nji, in da še takšno tudi najde. Ali pozabiti je ni mogel.

Franica pa, ko ji je poglela nevolja, je videla, kako se je prenašila v sodbi. Pa prositi odpuščenja, tega ni hotela, ker bi trpel njen ponos. Rajše trpi! Ej, kolikokrat je zrla zamišljeno k Četinuvi hiši,

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.

bodo morali vsaj za celjsko okolico ustanoviti novo politično društvo ali pa napraviti red v „Napreju“.

Dr. Korošec je potemtakem izvoljen kot kandidat treznomiselnih in složnih spoduještajerskih Slovencev, v boju proti njem so Nemci, nemškutarji in fanatizirani slovenski liberalci. Po teh dejstvih bo novoizvoljeni poslanec moral tudi uravnati svoje korake!

Volilna borba.

Število glasov pri volitvi pete kurije. Ptuj (mesto): Korošec 53, Rebek 12, Vračko 468. Ptuj (okolica): K. 349, R. 6, V. 91. Slovenji Gradec (mesto): K. 24, R. 1, V. 102. Dobrna: K. 203, R. —, V. 30. Rečica: K. 256, R. 5, V. —. Sv. Jurij ob Taboru: K. 217, R. 27, V. 9. Oplotnica: K. 53, R. 1, V. 96. Ljubno: K. 141, R. 1, V. —. Braslovče: K. 152, R. 7, V. 14. Sv. Peter pod Sv. gor. K. 84, R. 18, V. 38. Daj pri Hrastniku: K. 64, R. 16, V. 3. Ka. obje: K. 82, R. 3, V. —. Kozje (trg): K. 90, R. —, V. 9. Smartno: K. 84, R. —, V. 9. Ponikva: K. 50, R. 12, V. 8. Grušovje: K. 63, R. —, V. 3. Frankolovo: K. 166, R. 14, V. 2. Sv. Lovrenc na Dr. p.: K. 164, R. 2, V. —. Lubnica: K. 46, R. —, V. —. Brezen: K. 37, R. —, V. —. Dohé: K. 41, R. —, V. —. Skomre: K. 42, R. 1, V. 4. Paka: K. 15, R. 1, V. 6. Vitanje (trg): K. 3, R. —, V. 38. Stopercce: K. 74, R. 1, V. 24. Vel. Obrež: K. 6, R. 8, V. 11. Loče-Mostec: K. 12, R. 20, V. 1. Mihalovec-Rigonce: K. 30, R. 5, V. —. Sela: K. 7, R. 26, V. —. Gaberje: K. 19, R. 15, V. 2. Celje (mesto): K. 34, R. 64, V. 405. Pakl 1. Ormož: K. 34, R. 2, V. 109. Noršinci: K. 59, R. —, V. 12. Sevnica (trg): K. 80, R. 42, V. 23. Blanca: K. 82, R. 24, V. 5. Brezje: K. 32, R. 14, V. —. Pameče: K. 88, R. 1, V. —. Sv. Miklavž pri Sl. Gr.: K. 48, R. —, V. 12. Günther 20. Podgorje: K. 128, R. —, V. —. Legen: K. 126, R. —, V. 1. Golavabuka: K. 81, R. —, V. —. Vrbe: K. 92, R. —, V. 1. Logarovi: K. 87, R. —, V. 3. Št. Vid pri Ptuj: K. 6, R. —, V. 115. Mozirje: K. 213, R. 27, V. 10. Vodušek 1. Sv. Miklavž pri Ormožu: K. 73, R. 8, V. 32. Sela K. 7, R. 26. Gaberje: K. 19, R. 15, V. 2. Smartno: K. 92. Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu K. 48, V. 12. Günther 20. Sevnica: K. 80, R. 42, V. 23. Crkovec: K. 105, V. 11. Brebrovnik: K. 168, V. 3. Hermanci: K. 50, V. 20. Vitan: K. 41, R. 40, V. 8. Kog: K. 40, R. 27, V. 10. Veličane: K. 67, V. 12. Šmarje pri Jelšah: K. 30, R. 28, V. 7. Vod. 1. dr. Georg 1. Št. Vid pri Grobelnem: K. 20, R. 3, V. 1. Zreče: K. 123, V. 18. Stranice: K. 5, R. 1, V. 31. Velika Nedelja: K. 80, R. 12, V. 25. Sodinci: K. 73. Podgorci: K. 89, R. 2, V. 1. Sv. Peter v Sav. dol.: K. 120, R. 3, V. 13. Rogatec: K. 4, R. 1, V. 117. Domačka gora: K. 56, R. 4, V. 5. Sv. Florijan: K. 67, V. 2. Sv. Rok: K. 34, V. 10. Stopercce: K. 74, R. 1, V. 24. Zetale: K. 11, R. 18, V. 12. Čermožiše: K. 46, R. 10, V. 5. Dobrina: K. 1, R. 2, V. 60. Kočice:

si predstavljala, da so še drugi mladeniči lepši, in se tako tolažila in varala sama sebe. Pa pozabiti vsekako ni mogla tega Silvestra...

Kaj je bilo to, ki je napolnjevalo oboje sre? Ali kes; morebiti tiha prošnja za sporazumljenje? Mar je bilo ono čustvo, ki je dalo hrano in prostor podobama, koji nista hoteli več proč, čustvo ljubezni, ki se je siloma vzbujalo in pretilo z nesrečo celega življenja, ako poslušata svojo nelepo trmo in se ne sprijaznita zopet? Nekaj je moralo biti, ker trpela sta oba.

III.

Drugi dan po nedelji, ko se je še komaj videlo, so že rezali Četinovi kosci po travniku. Razkoračeni so mahali enakomerno in cvetke in trava je klonila smrti kosi. Vmes je zavriškal kateri in brusil koso, kar se je mešalo z enakomernim „rsk, rsk“ kose, zvoneč k pogrebu travi zeleni. Ko je vzplavalo solnce na vesoljni prostor, je bilo pol travnika pokošenega. Trava je ležala v plastéh, kakor v hudi bitki vojaki na bojišču. Lesketala je še na nji zadnja smrtina rosa, ki je ginila čim dalje bolj pred solčnimi žarki.

Zenske so prišle na travnik z grabljami, v belih rokavcih* in kratkimi krili do gložnjev, ter prinesle koscem južine. Same so se pa spravile, da enakomerno razgrnejo pokošeno travo, da se bolje in hitreje suši.

Še ni zvonilo poldan, že je bil travnik pokošen. Po obedu, ki je zelo obilen in raznovrsten, že stara navada prebivalcev Slovenskih gor, je

K. 22. R. 3, V. 9. Nadole: K. 81. Rožacka Stalina: K. 3, V. 91. Sv. Hieronim: K. 70, R. 18, V. 4. Razbor: K. 85. Prosimo še nadaljnjih poročil!

Ptuj. Nemci, da še bolj nemškutarji so napeli vse sile, da je prišel slednji njihov mož k volitvi; posebni odbor je strastno agitiral za Wratschka; Slovenci na Ptuj pa se po stari navadi niso nič ganili. Pri volitvi so Nemci v predstobi trgali hlapcem in drugim listke iz roke ter jim prečrtavali slovenskega kandidata. Nekaj sramotnih izdajic je vkljub temu glasovalo za Rebeka.

Ljutomer. Okrajni glavar Rajner je očitno zavzemal stališče proti dr. Korošcu. Po žandarmeriji je dal zasledovati vse, ki bi trgali lepake za Rebeka in Vračko.

Celje. Nemci so delali z vsemi sredstvi za izvolitev Vračkovo. Vkljub temu so se našli „rodoljubi“, ki niso hoteli voliti dr. Korošca. Zvečer so v gostilni „Pri Jeleni“ z nervozno napetostjo pričakovali izida volitev. Ko je prišel nek uradnik z glavarstva ter izrazil mnenje, da bo Vračko gotovo dobil toliko glasov, da pride z dr. Korošcem v ožjo volitev, je g. Gradišnik vskliknil veselja. Dr. Hrašovec je zgubil v Celju popolnoma vodstvo, mladi so mu zrastle čez glavo. Celjsko Slovenstvo je desorganizirano do skrajnosti, odkar nimamo več dr. Dečka.

Rebekovi plakati. Ne vemo, kdo je dal delati plakate za Rebeka, ampak to vemo, da ni protestiral proti njihovi vsebini. Na plakatih se očita namreč duhovščini, da zlorablja prižnico. Ko pa so duhovniki priporočali in sami podpirali Rebeka v njegovi obrti, takrat to ni bila „zloraba“, ampak narodna dolžnost. Naj si duhovniki iz tega izvajajo potreben nauk!

Sv. Jurij ob južni železnici. Tukaj se je strašno agitiralo za Rebeka. Odlikoval se je posebnost naš župan, ki niti ni hotel legitimacij pošiljati na dom, na kar opozarjamo okrajno glavarstvo.

Nesramnost nemških tovarnarjev. Kakor se nam poroča, so razni nemški tovarnarji zlasti v celjskem okrožju ukazali svojim uslužbencem, da imajo ti prinesiti svoje glasovnice pred volitvijo v tovarniške pisarne v pregled. — Prosimo zavedne Slovence, naj nam vsak tak slučaj naznanijo ter navedejo v dokaz tudi ar. prič. Mi bomo stvar naznanili državnemu pravdniku in sodišču, ki bo Nemce naučilo, kaj se pravi tajna volitev. Zoper tako nasilje naj se drugi kličo na pomoč volilni komisari. — Od druge strani smo zvedeli, da tovarnarji niso dali dopusta volilcem, ki so hoteli svoje glasove oddati za dr. Korošca.

Konjiški okraj. Novi c. kr. okr. glavar konjiški iz Celja, slabo znani Lehmann, je za dan volitve v 5. skupini kot komisarje nastavljal vse mogoče ljudi in za grušovsko občino celo konjiškega živinozdravnika, ki niti slovenski ne zna. Prednik njegov baron Müller je ravnil bolj pravično in modro. Lehmann je naravnost možem priporočal, da volijo orehovskega prvaka Vračkota. Uboga Slovenija!

odšlo nekaj koscev domov, da pripravijo in sklepajo kose za drugi dan, za drugega gospodarja. Nekateri so pa ostali, da pomagajo obračati suščo se travo.

Razun mladine je bilo tudi več priletnih, kakor Blaž, Dominik in drugi, ki so bili stalni delavci pri Četinu. Ti so ostali še drugi dan.

Starost pa ima vedno prednost povsod. In pri Četinu tudi niso delali izjeme. Zato so veljale tukaj največ šale in dovtipi starejših. Posebno Blaž Gobec jih je imel polno kapo, ki ga je spremljala po leti in po zimi, in Dominik Žejen mu je pomagal. Razume se, da je bil vedno vrišč med ženstvom, ki se je smejal vsaki stvari, kakor če bi razpodel jato lastavic.

„Tako je dandanes,“ je menil Blaž, „da nam že babnice ukazujejo!“

„Kje vam pa kdo sili v ospredje,“ se je odzval nek ženski glas.

„Kje? — Povsod! Vse hočejo vedeti bolje in jezik jim miga, kakor psičku repec! — Babe so babe...!“

„No... ali ni res? Sicer je to že od Adama in Eve sem taka šega. Vendar tako hudo ni bilo, kakor dandanes!“

Med dekleti je zavrelo: jele so se hudoovati. Seno se je pa sušilo pod vročimi solčnimi žarki, da je bilo veselje. Jutri bo suho.

Ko so prišli drugo jutro na travnik, da zopet obrnejo napol suho travo, so našli na Vrbinovem travniku kosce in druge, ki so delali. Oboji so se pozdravili veselo.

Kozje. Za Vračko so v Kozjem glasovali skoro izključno c. kr. uradniki! To je stara ljubezen do Slovencev!

Sv. Ilj v Slov. gor. — naš!

Vest, da je enkrat otet naš čez vse ljubi in dragi Št. Ilj, se je med našim ljudstvom sprejela s takim veseljem, s tako radostjo, da je vstipelo veselja srce vsakomu, ki misli in čuti z nami. Prijatelj je hitel k prijatelju poročat, da je konec dolgotrajnega suženjstva. Pa saj so naši rodoljubi tudi zaslužili to veselje, kajti boj, ki so ga bili gg. Thaler, Rožkar, Kelemina, Freibam in mnogi drugi, je bil težaven boj; boj ki je zahteval mnogo žrtev, mnogo truda. Če samo pomislimo, da je Št. Ilj v najnevarnejšem kotu naše meje, komaj pol ure od Spielfelda, kamor je že od nekdaj z vso silo drvil nemški živelj, kjer je železnica, ki drvi po sredi našega kraja, privabila mnogo tujcev, moramo si misliti, da so naši boji hudi. Nasprotnik je drzen, postavil si je nemško šolo, postavil „kobačo“, a pomagalo mu ni nič, vse občine so naše, nemčurji pa so si samo razbili ob železni naši vatrajnosti svoja — buče! Rojaki širom slovenske naše domovine, veselite se z nami veselimi, kajti Št. Ilj je res slovenski, je popolnoma — naš!

Politični ogled.

Državni zbor. V torek ni bilo seje državnega zbora. Predsednik jo je odpovedal. Okoli 11. ure pa se je zbralo pod predsedstvom Pradejevim 75 poslancev raznih strank v dvorani državnega zbora k pogovoru. Poslanci so protestirali proti protizakoniti odpovedi seje. Prade je izrekel obžalovanje nad odstopom Hohenlohom, ki je bil prvi proti predznostim Ogrske. Zbor je poslal Prade in tri od shoda izvoljene zapisnikarje k predsedniku državnega zbora, grofu Vettru, protestirat proti temu, da ni seje, in zahtevati, da predsednik še tisti ali drugi dan ob 11. uri skliče sejo. Predsednik je odgovoril, da mu to ni mogoče, ker smatra za protustavno, da bi bila seja, ko je odstopilo ministarstvo. Ko se je nato zopet nadaljeval sestanek poslancev v državnem zboru, je Prade ogorčenim poslancem to naznanil (Klici: V dumi (ruska poslanska zbornica) je boljše!) ter izjavil, da se po nasvetu Kathreinovem ravno kar vrši seja načelnikov klubov, ki se posvetuje o nadaljnjih korakih. Schönerer je predlagal nezaupnico predsedniku grofu Vettru, kar je bilo pa odklonjeno, ker bi nezaupnica povzročila predsedniško krizo. Ob 1. uri popoldne so torej zborovali predsedniki klubov. Poslali so h grofu Vettru odposlanstvo, ki je zahtevala, da bodi jutri (v sredo) seja državnega zbora. Vetter se je po daljšem obotavljanju udal in je za jutri

Ravnokar je prinesla Franica južino. Posedli so na kupe iz trave nanošene, v sredo skledo, se prekrizali in jeli zajemati. Četinovi so pa razmetavali. Ko so bili gotovi so tudi posedli.

Silvester je skrivaj opazoval Franico. Z be'o jopico, s pisanim do gležjjev dolgim krilom, v sredi z dvema belima roboma, z belo pikastim predpasnikom, koketno nazaj nataknenim, se je sukala krog koscev. Obleka se je prav dražestno prilagala njenemu telesu, da je bila videli prav lepa. Rumena črnimi pikami posuti robec na glavi ji je senčil lice pred pekočim solncem. In da bi vi videli to lice?... Ej, mičen obrazek bi zagledali, malce podolgovat; žive rjave oči so ljubeznjivo švigale sem in tja. Ustnice kakor najlepše dozorele jagode, so jih krožile na smeh intupatam pokazale bele zobe. Hô, bila je prava ne pokvarjena podoba slovenske kmečke deklice. — In vse to je videl Silvester ter si predstavljaj druge. Moral je nehote priznati, da je lepa in da takšne ne najde nikjer, saj po svojem okusu ne.

Franici pa, ki je tako ošabno odpravila sosedovega, se ni dogodilo nič bolje. Hej, kolikrat je že švignilo oko k oni strani, kjer je sedel Silvester, resen in zamišljen. Vedela je, zakaj in dobro se ji je zdelo in ob enem je obžalovala. Bila je kakor otrok, ki bi rad vse igrade, katere vidi.

Med tem se je seveda razvil pogovor med obojnimi delavci.

„Kaj, Jakob,“ je klical Blaž, „kaj dela stara doma, he?“

„Pusti babe, Blaž, pusti! Saj vem, da ti je hudo, odkar si udovec.“ (Dalje prihodnjik.)

* jopice.